

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena
DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH

SORTIRÁ CADA DIVENDRES

SE TROBARÁ EN TOTS LOS KIOSCOS DE LA RAMBLA Y DEMÉS LLOCHS DE VENDA DE PERIÓDICHS
Encárrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos
Número solt, 5 céntims.—Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: TEXT: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Lo cant del Ayguader, (poesia) per *J. Ximó*.—Lo pagés d' ahir y lo pagés de avuy, per *Ilime Laucsap*.—Condicions á la meva xicota, (poesia) per *Santiago Beletz y Gasull*.—Posa Poso, per *Un serrador de la Molina*.—Pels tres tóms, per *Manxiula*.—Cartes de fora.—Epígrames.—A la vora del foch.—Cantars.—Trenca-closques.—Correspondencia.

SUFRAGI UNIVERSAL

Quant yo tingui ben preparada la salsa, los tontos podran anar á votar.

Recomaném á tots los barretinayres barcelonins que s' aprofitin de debó de la Santa Mis-ió; perque molt y molt se necessita en nostres tèmps de poca fé y perversas costums, lo renovar l' esperit.

¡Quin bé tan gran per la nostra terra fora lo tornarli la fé de nostres avis; la fé que li han arrencada tota aquesta murrial'a que tan de temps nos vé esplotant!

Los sermons de Missió tenen una eficassia superior á tots los altres sermons. Es que Deu los beneeix d' un modo especial; aprofitèmnosen donchs y fem que s' en aprofitin els altres.

Está sent objecte dels elogis de propis y estranys el mapa de la provincia de Barcelona axecat pel sabi Canonge de la nostra Seu Rvnt. Dr. don Jaime Almera. Lo il·lustrat catedràtich de Lille Mr. Barrois lo califica de *progrés enorme en la ciencia*.

El baró de Mohrenheim embaixador de Rusia á Paris que s' ha acreditat de diplomàtich expertissim torna á S. Petersburg. La societat francesa ha sentit molt aquesta marxa. Bó es aixó, pro molt mellor será que recordi sempre é imiti els exemples que dexa, puig es un católich práctic y ab tot y representar á una potencia cismática al pendrer possessió del palau de la embaixada, demaná al Rector de la Parroquia ahont está enclavada, fés el favor d' anar á beneficiarlo.

Als *despreocupats* que 's burlan dels católichs que van en peregrinació als Santuaris, els recomaném les excursions anyals que fan els fanátichs d' en Gambetta á la casa ahont morí y no per cap dels grans mòvils pels quals derramaren la seva sanch los Martres del Cristianisme, sino de la manera mes prosáica d' aquest mon: d' un *fart*.

Aquesta es la *llana* que gasta lo fanatisme modern.

Lo resultat de las eleccions que han tingut lloch ultimament á Sorreulo ha sigut un verdader triomf pels católichs, puig la candidatura presentada pel comité diocesá ha surtit victoriosa, sens' excepció d' un sol nom, de l' urna electoral.

Quan el gran Pio IX era no mes que Bisbe de Imola se veyá á menut sens' un quarto en la butxaca á causa de la seva caritat inagotable. Un d' aquells dias precisament se li acostá un pobre y ficantse la má á la butxaca se la vá trobar vuyda. No sapiguent que fer dirigí la mirada entorn seu y ovirant lo seu cobert de plata demunt la taula, lo allargá al pobre: «Prentlo, li digué, y vé á empenyarlo que ja lo desempenyaré jo quan tinga diners.»

Un diari de Ginebra diu que trenta dos pobles albanesos habitats per la tribu dels Spathiotas que pertenez al rito grech ortodoxo, han decidit abarrassar lo Catolicisme, á quin efecte lo qefe d' aquest moviment qu' es per cert un prelat grech junt ab una delegació composta de tres spathistas notables s' han presentat al Arquebisbe católich que 'ls ha rebut molt bè y ha transmés la seva peticció al Vaticá.

Retallém de *La Publicidad* del 5 corrent, d' un articlet de 'n Clarin.

No hay animal menos religioso, en el fondo, que el catedràtico, el consejero, de esta especie.

¿Y qué decir del joven que se doblega á esa esclavitud mucho más bochornosa que la del eunuco del harem? ¡Ir á ganar cuatro garbanzos postrandose ante el fétiche usurpador, el de la ciencia falsa que planta una pata asquerosa en el altar de Cristo y otra pata en el altar de Minerva, mientras con las traseras dispara coces á diestro y siniestro! ¡Adorar á ese elefante degenerado por conseguir un puesto oficial, que, así ganado, es un título de ignominia!

¿Que tal? No es veritat que si no estessin enterats de que 'l pseudonim de *Clarin* respon al nom

del Sr. Alas de la Universitat d' Oviedo no se 'ls hauria ocorregut may qu' axó ho escribis un catedràtich.

Y tot pel despit de no haver pogut agafar una Cátedra de Barcelona per fer costat á n' en Buen. D' axó segons aquell senyor ne tenen la culpa els catedràtichs y consellers d' instrucció que cumplint ab lo dever que la constitució y la llei los imposa vetllen pera que s' desbarri lo menos possible dins les aules.

No sabem si també els hi atribuhex lo fracás que en materia de teatres ha sofert, pel afany matex de volguerse ficar allá hont no 'l demanan y satisfacer la seva superbia.

Lo que es segur es que el senyor Alas y sos companys no s' merexen estar en un professorat ahont tant abunden les persones que tan poch simpàtiques els hi son per la senzilla rahó de que no 's trovan en el seu element. Un llenguatge semblant es propi no mes que d' un energúmeno ó d' un home que no té nocions d' educació y ni en un cás ni en l' altre pot exercirse un cárrech de l' importancia que requereix l' ensenyansa de la juventut.

El senyor Bisbe de Nimes acaba de fundar en la capital de la seva diócesis una casa de familia ahont podran els soldats passar utilment el temps que 'l servey els hi dexa lliure, proporcionantlosi un asilo segur y completament gratuí mentre estiguin en les files.

De Londres telegrafian que la huelga de maquinistes que havia pres unes proporcions tant alarmants ha entrat en una nova fase gracias á l' intervenció del Cardenal Vaughan.

Ja li dich jo Sr. Alcalde, que la gran ciutat de Barcelona ab la agregació y tot, fa un goig de primera.

Tots los carrers de l' ensanxe convertits en verdaders pudrimaners de fanch y tota mena de bruticia. Aquets carrers tirats á dret fil, exits de la closca d' aquella eminencia d' en Cerdá, ¡malaguanyat!

Verament l' estat actual de la nostra ciutat ab tantes plujes, es digne de premi per bruta, porca, cotxina, mal sana, empestada..... etc. etc.

Es una cosa molt divertida aixó del ensanxe:

Uns quants propietaris d' un camp ó de dos fan l' instancia á l' Ajuntament y, au, vinga comensar un carrer y ¡Deu ajut! qui 'l veurá poblat; y un carrer ben dret que no s' acabi may. ¡quina delicia! la igualtat, açó si, tothom igual los carrers las casas y si poguessen, si ressuscités aquell Sr. qu' hem anomenat, fins á las personas igualaría escapsant nassos, allargant orelles, etc. etc. tothom vestit pel matex sastre, calsat pel matex sabatè morint de la matexa malaltia una mena de ruquitis crónica... qu' en fora de divertit.

Y la gent decenta de Barcelona, els barcelonins de sanch, ¡tant trempats! dexantse aubardar per aquesta invasió de barretja *cosmopolita* qu' ara 'n diuhen. Si 'ls dexessin fer á n' aquesta pasta de regidors tot ho aterrarían, la catedral, Santa Maria el Pi, el carrer de Moncada, tot, menos l' Eden-Concert y las casillas dels burots, aço no, Deu nos en quart, tant se val qu' en parlem un xich mes d' aquet ensanxe; va de proposta.

Proposem al nostre magnífich y bufó ajuntament que, aprofitant la sahó que las presents plujes han posat per tótes les carreteres de l' ensanxe, les fassi llaurá y sembrá de lo que vulga, y segurament que de la cullita podrá axugarne lo deute municipal y engrerar uns quants burots mes.

Tant se valdrá que tot parlant del ditxós ensanxe, hi perdonin, hi barrejem un xich de Historia, passada, ¡ey!

Donchs es el cas, que fá uns quants anys un senyor d' aquí, es va ficar al Ajuntament de bona fé, vull dir que no hi anava per ell sino pels demés, vull dir que no hi anava per robar, sino per administrar, velsiaqui que dit senyor va presentar un projecte per empedrar l' ensanxe, aquest projecte era molt mes economich que l' engravá y 'l mantení els carrers tal com son: números cantavan, á mes tenia la ventatja dit projecte d' esser sá, perque los carrers tal com estant avuy sont una pesta, puig la mortaldat de l' ensanxe es superior á la de Barcelona vella cosa irracional; donchs be, resumint; el tal projecte era económich, bonich y sanítós ¿creyeu amichs barretinayres que fou aprovat? ¡Ca barret! y sabeu perque no ho va ser? donchs perque no hi havia el *tant per metro de comissió* com de costum.

¿Que los en sembla? Aquí tenen lo secret perque Barcelona es bruta y mal sana, perque tot costa el dob'e, perque.... malaguanyat vit de bou per escombrar la casa gran á singlantada seca y fer foch nou.

Si no fos la porca poítica, aço fora fácil, pero mentres de Madrid se disposi de tot per medi dels Cacichs, aquesta paga de senyors feuda's molt pitjors qu' els passats, tot anirá axís, p'enes de fanch les sabates y 'a sa ut á l' encant.

Si 'ls hem molestet dispensin.

L' Ajuntament del Vendrell ha demanat l' autonomia per Catalunya. Es veu que son gent de bona fé.

No vehuen qu' aquí, vaja á Madrit, gran agencia de col·locacions, may han atés á la rahó, son gent qu' els agrada la sanch; y 'ls militars mateixos que farian ab un sistema polítich racional fundat en bona germanó un sistema de pau y concordia, s' aburrirían de ma'a manera, y tota la llopada de dropos que s' enjegan cap á colonias y provincias en forma d' empyats de tota mena ahont plantarian las urpas y las dents, ab sistemas autonómichs.

Vaja, no se com no 's fan cárrech de la rahó, tant mateix ne fan un grá massa.

Lo cant de l' ayguader

Claretat sempre
n' hem de buscá,
com l' aygua neta
rés es més clá.
Jo sempre esclamo
si un vas ne bech:
¡Que 's bona l' aygua
quant se te set!
Lo vi 'm mareja
no 'm va prou bé,
per set que tingui
jo no 'n veuré.
Puig á tota hora
diré clá y net:
¡Que 's bona l' aygua
quant se te set!
Del cás no trobo
veure ayguardent,
rom ó mistela,
perque 's dolent.
Vinga bona aygua,
fora xaret;
¡Que 's bona l' aygua
quant se té set!
Surt un de casa
tot passejant,
A una fonteta
se va acostant.
Bebent á morro
diu tot solet:
¡Que 's bona l' aygua
quant se te set!
Si no fós l' aygua
pobret de mi,
si no 'n puch veure
m' haig de morí.
Que be que 'm trovo
si bech poquet.
¡Que 's bona l' aygua
quant se te set!
Es una ditxa
ser ayguader
perque borrarxo,
no s' en pot ser.
Per poch que begui
estich satisfet.
¡Que 's bona l' aygua

quant se te set!
M' estimo l' aygua
mes que 'ls dinés,
Com ho faria
si no 'n tingués.
Puig molt m' agrada
axó es ben cert;
¡Que 's bona l' aygua
quant se te set!

J. XIMÓ.

Lo pagés d' ahir y lo pagés d' avuy

(Contrast)

I

Ahir vivia sobre son terreny, ni envejat, ni envejós. Vivia considerat de tothom; era lo pare del poble, era l' exemple, era la llum, la vida, l' espill dels seus inferiors. Dirigia ab propia experiencia los treballs dins de sa propietat; ¡tal volta era son primer operari, son cap de colla!... Ahir rich, ab menos cabals é interessos, era un petit rey dins de sa encontrada. vivia sobrer per sas necessitats y donava un bon bossí de pa y un bon trago de vi als pobres que trucaven á sa porta. Ahir advocat y consol del necesitat era son millor amich ab qui y perquí ab la més gran germanor escoltan sas penas y axugan ses llágrimas. Tothom al veurel passár li donava lo deuvosguart ó bé lo tendre adeus-siau, tothom ab veu baxa repetía al seu pas...

—¡Aquest es nostramo... un bon home... no té orgull... lo mateix parla ab un rich del seu bras qu' ab un pobre jornaler!... Deu ens lo conservi molts anys!...

II

Avuy arressarat lo seu hereu á la vila ó ciutat, ja no sab las partiós de ses hisendes y ab prou feynes si coneix á sos massovers. S' ha apartat del pobre y lo pobre ho ha fet d' ell... Ja no 'l conexen y no conexentho no l' estiman.

D' agricultura... no ni parleul... D' administració... ja té sos procuradors que li portan comptes, quant son ben garvellats.

Vestex com á gran senyór, y no ho es... Gasta com á gran capitalista y las rentas li mancan.... ¡Es felis?... Nol... Sempre ne veu al seu devant que son més qu' ell... ¡Sab que s' en vá á la ruina; sab que sa familia gasta luxos que no son per son bras; sab que sas hisendas van al mes-dient; veu que demá será pobre?... ¡Ah! ¡jell no sab ni veu més qu' el camí del cassino... y posat allí... ¡sabéu que fá?... S' ocupa de política y juga lo tresillo!...

Meditém y meditéu pagesos, tots, los mals governs qu' ens arruinan; lo torrent d' ideas modernes qu' ens amenasan; la falta de fé y religió, la sobra de creencias estrafalarias, que s' estenen com taca d' oli, tot lo que directe é indirectament c onspira en contre nostre, més al cap de vall posem-se la ma al pit, y encara qu' ens dolgui dirho... culpa tenim... També nosaltres som confreres y... prenem candela!...

ILIME LAUCSAP.

Condicions á la meva xicota

Per cassarme ab tu nineta
has de fer tot lo que 't dich;
no vull que ja may t'ocupis
ni del pobre, ni del rich.

Fer mitja y cossir la roba
aquesta es ta obligació
espolssár y fer neteja
y després espolssar fort

No vull pas que ab les comares
fassis petá la xarrada
ó sino d' un coip de pal
te romperé l' espinada

Y no vull sabóns d' olor
polvos ni cap porqueria
perque si t' ho veig t' ho tiro
al carro d' escombrerías.

¡Ah! escolta... parlém á pams;
si com jo no tens cap cuarto
desfaig tot lo qu' hem tractat
y per sempre més m' aparto

SANTIAGO BELETA GASULL

POSA POSA

L' home.	pro.
Lo vanitós.. . . .	s' ante.
Lo quimich.	descom.
L' industrial.	s' ex.
L' orgullós.	se sobre.
Lo testimoni.	de.
L' estat.	im.
Lo calumniador.. . . .	su.
Lo lladre.	tras.
Lo viatger.. . . .	s' ultra.
Lo capritxós.	contra.
L' estafa.	com.
Lo cansat.	re.
Lo contrari.	s' o.
Lo menjar massa.	indis.
y Deu.	dis.

UN SERRADOR DE LA MOLINA

Pe 'ls Tres tòms

Per Sant Antón de 'ls ases (dit siga ab perdó) fan festa tots los que menan bestiar. Y com lógica conseqüencia, també 'n fa lo senyor Antonet, l' amo de carros de la Volta de Montanyans.

Lo senyor Antonet, qu' es una guapa persona tallada per tots quatre costats ab los motllos de la velluria, lo dia del seu sant ho vessa tot... Va á l' ofici del gremi ab lo seu flamant copalta y ab lo seu gech negre que 's recorda de la bullanga del Zapatero. 'S fa benehir las bestiolas y agregantse després á la cabalgata, voltat de los sis setmaners y 'ls dos mossos que te, lluhex lo garbo per la ciutat, ab tot lo salero que los seus sexanta anyets li consenten.

Després, enlláns de dotze hores, se dexa caurer ab l' acompanyament, fins al estable y allí en plena quadra ta parar la taula y segóns diu ell, fa servir un pinso als convidats y un ápat á las besties. Lo pinso sol ésser suculent (com que se 'l fa portar de ca'n Simón per ajudarlo aquell dia á fer caritat als pobres). En quant á l' ápat ja se sap; garrofes y moresch de la millor classe y segonet á tutiplé. En proves; que passada la festa, hòmens y matxos, tenen de correr qui á casa 'l menescal, qui á ca 'l metje.

Quant finida la virosta, personas y animals se desfán en renills de satisfacció y en expressions d' alegria, venen les felicitacions y cada un de 'ls invitats pren la paraula.

Allí 'l Moreno, en Camallarch, en Sarí, l' Espantadonas y altres personatjes de categoria, exprémen la seva eloqüencia desitjant moltes prosperitats al amo y felicitantli 'l Sant. Aquell, acull ab benévol somris les explicacions de los seus dependents y ¡ja se sab! al estrényer la ma de quisquín, la mitja unseta groga y rodona no falta may entre 'ls dits del senyor Antonet.

Pero may va sola; sempre l' acompanyen recomanacions del tenor següent;

—Gracies bon minyó; cuydam molt lo bestiar y sobretot... ¡no reneguis!

—Es que... mireu; á la mula se li ha d' anar per la tremenda. ¡Sense renéchs no creu!

—Qui no creu ets tú, mal cristiá. May he dit un renéch y sempre m' ha cregut!... al contrari, les besties volen molt senyorio y molts modos... ab axó ja ho sabs, tu y 'ls altres... ¡No vuy renéchs ab la virám de casa!

Sobre tot, en lo punt del renegar, lo senyor Antonet hi te molta condicia. Ni 'l dia de Sant Antoni, ni cap de els demés del any, consent que reneguín els seus mossos.

L' any passat mateix, que s' esqueya á tindre tots els minyons renegayres, va ferlos una jugada pe 'l dia de Sant Antoni, que s' en guardarà memoria... dins de l' ofici.

Veus aquí, que ja de bon mati, els mossos semblava que s' havien contrapuntat á veurer qui 'n

faria mes. Lo senyor Antonet que s' havia llevat molt campetxano com de costúm, á mida que anava avansant lo dia anava posantse serio. Primer los reconvingué bonament, després s' hi enmurriá; pero cá, semblava que 'ls mossos ho conexien y volien donar un mal jorn al amo. Al exir de la benedició y mentres se feu la passada de 'ls Tres Tòms, la reneguera seguía mes forta que may... Tant que el senyor Antonet, per lo camí va pensarsen una...

En efecte; al punt de les dotze, tots estaven entaulats dins la quadra. Vingué lo pinso de can Simón y lo senyor Antonet va manar que ningú 's mogué. Feu abocar lo suculent contingut de les caceroles dins de 'ls pesebres del bestiar y allí haurien vist com entre la consternació de 'ls mossos, les mules feyen petar l' osamenta de 'ls pollastres y conills...

—¡Y nosaltres?... cridá tothom...

—Ja hi penso ab vosaltres, feu lo senyor Antonet. Y alsantse aná á despenjar los morrals y un per un voidá son contingut de segó y garrofes demunt de 'ls plats de 'ls convidats...

—Axó es un insult— bramaren uns.

—Aquest home es boig— cridaren altres.

—Ni insulto ni soch boig, exclamá reposadament lo senyor Antonet.. Us dono senzillament lo que merexéu. L' home que renega de son Deu, es pitxor qu' una bestia. Vosaltres heu renegat tot l' any y sobre tot aquest mati... Donchs au, menjeu lo que us pertoca.

—¡Axó no ho veureu vos!... —cridá algún mes enfurismat.

—Vaja si ho veuré... ¡No vull que quedeu ab gana! Tant ho veuré, que si no menjeu lo que no pertoca, no hi haurá la mitja unseta per cap...

—Y si us plantém á vós y la feyna?...

—No us diré mes sinó que qui no estigui content que se 'n vagi!...

Y no va cedir; els renegayres no tingueren mes remey per atrapar la mitja unsa, que donarse un pinso de vritat ab garrofes y segonet... ¡Y lo que pot la gana! molts d' ells confessaren qu' havien dinat de gust... pero que no tornarien á renegar.

Lo snyor Antonet els hi feu després un sermó, en lo que 'ls digué que si 'ls donaba la groga, era perque les families no hi tenien cap culpa, pero que en lo successiu, perdria la feyna tot aquell que renegué.

No se sap si fou per lo regust de les garrofes ó per la pór de perdre lo trevall, pero lo cert es que 'l senyor Antonet desd' allavors está satisfet de les llengües de 'ls seus hòmens y per enguany prepara una festassa que farà cop el dia de 'ls Tres Tòms.

¡Com que 'n Vicentó, minyó que no renega, y qu' enguany té de ser abanderado, s' ha de prometer en semblant jorn ab la Llucieta del senyor Antonet!

¡Calculin!

MANXIULA.

CARTES DE FORA

Sr. Director de LA BARRETINA

Sabadell 3 de Janer de 1898

Apreciat Director: Després de molt temps de no enviar cap correspondencia, ho faig avuy pera comunicar á V. y estimats llegidors la repartició de roba que lo Bazar del Pobre establert en aqueixa Academia Católica verificá lo primer dia d' aquex á las 3 de la tarde en lo saló d' actes. Ocuparen la presidencia lo Reverent Dr. D. Felix Sardá y Salvany, los Reverents Coadjutors de S. Eelix, lo Reverent Germá Director del Colegi de Maristas y altres distinguides personalitats, además de la Junta Directiva de la Societat. Durant la repartició que alcansá casi una hora y mitja lo jove pianista D. Moisés Armans interpretá escullides pesse de música. ¡Espectacle consolador, lo de tants pobres que al rebre lo donatiu no sabían com expressar la satisfacció y alegría que 'ls embargava, y que apenes podían llensar més qu' algunes paraules de regonexement y de gracies!

Les prendes de roba repartides foren aproximadament unes 650 entre americanes, pantalons bru-

ses, ermilles, camisses, calsetets, capes, sombres etc.

Poden quedar satisfets l'Academia en general y los individus que formen part d'aquesta benéfica y caritativa institució en particular, del magnífic resultat que per primera volta han tingut sos treballs encaminats á ajudar á la classe necessitada que per desgracia es bastant numerosa. Res més me resta dir d'aquesta festa tant hermosa, que alentat á perseguir tan lloables fins pera d'aquex modo poder axugar moltes llágrimes de miseria y de dolor.

Sens, més per avuy mani y disposi de S. S.

P. FLEIX Y DE CLARINET

Sr. Director de LA BARRETINA—Barcelona

Sabadell 2 de Janer de 1898

Molt senyor meu: Moltes son las obras piadosas que cada dia la més famosa societat «Academia Católica» está fent per nostra ciutat.

De pochos dias s'ha obert un local ab lo nom de «Restaurant de Sant Joseph». En unió de las conferencias de San Vicens de Paul y Associació de Católichs, ha emprès la Academia aquesta piadosa obra, socorrent les moltes cases que per falta de treball, se troven faltats de 'ls principals aliments.

S'ha establert el «Restaurant de San Joseph» ab fondos procedents de un llegat testamentari de D. Joseph Puig y Cuñer (Q. E. P. D.) germá polítich de nostre digne compatrici D. Francisco de P. Benessat, á qual bondat en favor de 'ls pobres de nostre localitat se deu aqueixa piadosa obra, pe 'l mateix confiada á las referides associacions.

S'ha encargat la confecció y distribució de la sopa á las Germanas Josephinas tan acreditadas á nostre ciutat, y per tots conceptes tant dignes del amor y confiança de nostres classes populars.

Les rracions s'expedexen, mediant presentació de un bono que la junta del Restaurant entrega á un preu molt minim á las families acomodades, que desitxen á tan bona obra ajudar y favoreixer ab exa classe de auxili als seus protegits.

Molt ben acullides han sigut dites obres y la del «Bazar del pobre» per moltes families que per falta de recursos se trovaven á la mes espantosa miseria.

Lo mateix dia á favor de les escoles de catequística se representá la sarsuela «Los Pastorets» distingintshi molt los senyors Balmes, Serra, Campmajó y Vila.

Deu guardi á vosté molts anys.

«Un amich de «LA BARRETINA»

Sr. Director de LA BARRETINA.

Barcelona.

Conill Desembre de 1897.

Mon apreciat Director: Li faig saber, que en la comarca de la Feixa, encar rebrotan aquells antichs arbres que tant excelents fruyts donaven, antes de la invasió lliure en mal hora otorgada, respecte al pensament humá; gracias als operaris evangélichs, que la Providencia ha enviat á la parroquia de Morós avuy dia, parex haver despertat aquesta del somni mes ó menos pregón en que estava sumida. Probes al canto. Dies passats, vingué allí desde aqueixa capital, lo Rvnt. P. Joseph de Calasans, Religiós caputxi; y en les varies platiques que 'ls dirigi, quedá completament admirat del entusiasme y ardor ab que tots acudien á escoltar la Divina paraula, surtida dels llabis de tan zelós com eloquent orador. Altra proba no menos convincent fou, que la asistencia á la comunió general en l'últim dia, era numerosíssima; mes de lo que era de esperar. La missa-ofici, ab los motets alusius al acte fou cantada á veus per los Reverents Joseph Condó y Victor Castellarnau. Económo 'l primer y Vicari 'l segon de la mentada parroquia; fentse ab tal motiu novament acreedors al just renóm d'habils en l'art. Deu recompens' á uns y altres lo molt que s'interesen per sa major gloria y salvació de aquelles animes, no menys que per los dias de satisfacció que ab aquest motiu han proporcionat á la comarca, y entre tant los de la Camama si tenent picor que 's gratin.

Dispensim la llibertat que 'm prenh mentres queda son affm. s. s. q. s. m. b.

L' ESCRIBENT DEL REGISTRE DE CONILL

Sr Dr. de LA BARRETINA

Bruch 9 Jener de 1898

Molt Senyor meu: Espero de sa amabiliat la inserció de les següents ratlles.

En l'últim nombre de son setmanari, 256, pertenent al dia 7 de Jener, última plana, hem vist ab sorpresa copiats literalment dos *Cantars* firmats ab lo pseudonim *Alegret d'Iborra*, que son los matexos que publicá Lo Calendari del Pagés de l'Institut de Sant Isidre de l'any 1896, originals y de la cullita del que aquestes ratlles suscriu.

Per lo tant Sr. Director, han de tallar la cúa á la rata literaria que se 'ls há ficat á casa.

Son affm. S. S. q. b. s. m.

EMILI PASCUAL Y AMIGÓ

EPIGRAMA

Lo pastisser Gafarrons
uns bunyols vá regalar
al seu gran amich Carlets,
qui 'ls degué trobar tan bons
que menjanse 'ls vá esclamar:
—Noy ¡quins bunyols mes ben fet...!

L. RIUS Y ARRES

Llissó d'aritmética.

Lo professor.—¿Diu vosté que poden sumarse las cantidades heterogéneas?

L' alumno.—Si senyor.

Lo professor.—Donchs anem á veurer, si jo li donch á vosté 6 taronjes, 8 presechs, 9 mangranes, 5 aubercachs, 25 pomes, 4 rahims y 62 peres y vosté ho suma ¿quin resultat li donarán?

L' alumno.—Un mal resultat; un colich terrible.

En una tertulia.

Un dels concurrents s' alsa del asiento y fá la següent pregunta:

—¿A que va que ningú de vostés sap endavinar perquè dels cassats ne dihen conjugues? D' aquí un *rato* vejent que ningú dels concurrents contesta anyadex: —perque sempre conjugan verbs; al principi de ser casats los de *estimar*, *volguese*, *adorarse* y altres per lo istil; després los de *cridar* *alborotar* *renyir* y luego 'ls de *pegar* y *esgarranxarse*.

S. BELETA

Un pobre home privat del sentit de la vista, anava una nit ab una espelma encesa á una má y un cetrill plé d' oli á l'altra.

Un amich, al veure 'l, l' increpà dihentli:

—Antón ets un animal.

—Ola ¿per que? —preguntá 'l cego.

—Facil es de comprendre... Si tu no hi veus ¿perque vas ab llum?

Réspon el cego ab molta viva.—Perque 'ls animals y bestias com tu 'm vegin y no 'm fassen trencá el cetrill.

L. RIUS Y ARRES.

CANTARS

Tinch ma pensa á Catalunya
y en lo Montserrat mon cor,
que en esta tinch ma regina,
y en aquella mon bressol.

Es la terra catalana
de geni trevallador
mes los diners que ella guanya
Castella en vicis los fon.

L. ADESA

TRENCA - CLOSQUES

XARADA

Hu invers, es una prenda
que vesteix cualsevol dona;
invertida la *segona*,
es beguda qu' alimenta;
la *tercera* es un riu
y la *cuarta* musical
y es un poble lo *total*
molt bo per pasá l'estiu

FALET

GEROGLIFICH COMPRIMIT

K K K

GEROGLIFICH NUMERICH

1	2	3	4	5	6	7	Població.
1	2	3	6	5	2		Nom de dona
5	4	7	3	2			Astre
4	5	7	1				Per la nit
	2	5	2				Part d' auell
		4	6				Article
			3				Consonant.

CONVERSA

—Hola Enrich!

—¿D' hon surts!

—De péndrer café.

—Valdria més que fessis com fá nostre... (búscaho) que gasta los diners fent caritat.

ANAGRAMA

. . . T . . .
. . . E . . .
. . . A . . .
. . . T . . .
. . . R . . .
. . . E . . .
. . . S . . .

Sustituir los punts ab lletres de manera que horizontalment donguin: 1.ª Nom de dona del Antich Testament.—2.ª Idem.—3.ª Idem.—4.ª Idem.—5.ª Idem.—6.ª Idem.—7.ª Idem.

UN ABORRIT.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trena-closques del número passat

Geroglifich: Sota terra hi há tressors.

Conversa: Paco.

Rombo:

T
D E U
T E C L A
U L L
A

L' Escribent del Registre de Conill. Anirá la carta.—Santiago Beleta: Igualment.—Ilime Laucap: Lo mateix li dich.—Clá y net: Prenguiho per seu.—E. de Canet: Exactament.—P. Fleix de Clarinet: Ho publicarem.—Un amich de La Barretina: N' hi retallarém pera evltar repeticións.

Estampa de P. Bofarull. Palau 1 — Barcelona